

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” คณะผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอไว้ 2 ส่วน คือ ส่วน 5.1 การสรุปผลการศึกษา และ 5.2 การอภิปรายผล ดังนี้

5.1 การสรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “รูปแบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์” คณะผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาในภาพรวมได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย นักศึกษาปัจจุบันทั้งสิ้นสี่ชั้นปีของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น 261 คน แยกเป็น ชั้นปีที่ 1 จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 28 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 71 คิดเป็นร้อยละ 27 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 26 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 19

คณะผู้วิจัยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งเป็นสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างชั้นปีที่ศึกษากับช่องทางและความถี่ของระยะเวลาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา โดยจำแนกออกเป็น 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

ในภาพรวม นักศึกษาส่วนใหญ่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านแต่ละช่องทาง อยู่ในระดับปานกลาง หมายถึง นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองเฉลี่ย 4-6 ชั่วโมงต่อวัน (ค่าเฉลี่ยอยู่ช่วงระหว่าง 2.50-3.49) คือ เน้นที่ทักษะการอ่านมากที่สุดเป็นลำดับแรก รองลงมา คือ ทักษะการฟัง ส่วนสองทักษะสุดท้าย คือ ทักษะการพูดกับทักษะการเขียน

เมื่อจำแนกผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นทักษะต่างๆ ตามแต่ละชั้นปี พบว่า นักศึกษาทุกชั้นปีจะเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองผ่านแต่ละช่องทาง ในระดับความถี่ที่แตกต่างกันไปในแต่ละชั้นปี กล่าวคือ นักศึกษาปีที่ 1 จะมีการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับน้อยถึงระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยอยู่ช่วงระหว่าง 2.30 – 3.31) และจะเพิ่มในระดับความถี่มากขึ้นเมื่อนักศึกษาศึกษาอยู่ในชั้นปีที่สูงขึ้น นักศึกษาชั้นปีที่ 2 – 4 จะมีการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลางถึงระดับมาก (ค่าเฉลี่ยอยู่ช่วงระหว่าง 3.60 – 2.90) อย่างไรก็ตาม นักศึกษาทุกชั้นปียังคงให้ความสำคัญกับทักษะอ่านในการที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นลำดับแรก

เมื่อพิจารณาของค่าระดับความถี่โดยเฉลี่ยของการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นลำดับที่สอง พบว่ามีความแตกต่างกันในกลุ่มนักศึกษาแต่ละชั้นปี คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะให้ความสำคัญกับทักษะพูดเป็นลำดับรอง (ค่าเฉลี่ย คือ 2.85) ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะให้ความสำคัญกับทักษะเขียน (ค่าเฉลี่ย คือ 3.36) ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จะให้ความสำคัญกับทักษะการฟังเป็นลำดับที่สองเหมือนกัน (ค่าเฉลี่ย คือ 3.19 กับ 3.25 ตามลำดับ)

เมื่อแยกพิจารณาตามแต่ละทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

5.1.1 ทักษะการฟัง

นักศึกษาทั้ง 4 ปีใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการฟังของตนเอง พบว่านักศึกษส่วนใหญเลือกใช้ช่องทางที่ 2, 3 และ 4 คือ สื่อออนไลน์ Youtube สื่อออนไลน์ Website และสื่อออนไลน์ Application Software/Software อยู่ในระดับมาก ช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ช่องทางที่ 5 คือ สื่อออนไลน์ Realtime Application ช่องทางที่ 1 คือ สื่อจำพวก ซีดี วีซีดี ดีวีดี คลิปไฟล์เสียง ช่องทางที่ 8 คือ ครูหรืออาจารย์ชาวต่างชาติ ช่องทางที่ 9 คือ เพื่อนชาวต่างชาติ หรือชาวต่างชาติที่พบตามสถานที่ต่างๆ ช่องทางที่ 6 คือ ค่ายภาษาอังกฤษ และช่องทางที่ 7 คือ เรียนพิเศษ ส่วนช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ช่องทางที่ 10 คือ มิซซันนารี (ชาวต่างชาติที่สอนศาสนาและสอนภาษา) ในโบสถ์

เมื่อแยกพิจารณาการเรียนรู้ทักษะการฟังด้วยตนเองตามแต่ละชั้นปีการศึกษา พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ยังคงเลือกใช้ช่องทางสื่อออนไลน์ Youtube เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นลำดับแรก ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะใช้ช่องทางสื่อออนไลน์ Website เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นลำดับแรก

ช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองที่นักศึกษาทั้ง 4 ปีใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง พบว่านักศึกษส่วนใหญเลือกใช้ช่องทางที่ 2 และ 3 คือ สื่อออนไลน์ Youtube และสื่อออนไลน์ Website อยู่ในระดับมาก

5.1.2 ทักษะการพูด

ช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองที่นักศึกษาทั้ง 4 ปีใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของตนเอง พบว่านักศึกษส่วนใหญเลือกใช้ช่องทางสื่อออนไลน์ Youtube และสื่อออนไลน์ Website อยู่ในระดับมาก

ช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ช่องทาง สื่อออนไลน์ Application Software/Software ช่องทางสื่อจำพวก ซีดี วีซีดี ดีวีดี คลิปไฟล์เสียง ช่องทาง สื่อออนไลน์ Realtime Application ช่องทางครูหรืออาจารย์ชาวต่างชาติ ช่องทางเพื่อนชาวต่างชาติ หรือชาวต่างชาติที่พบตามสถานที่ต่างๆ ช่องทางค่ายภาษาอังกฤษ และช่องทาง เรียนพิเศษ ส่วนช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ มิซซันนารี (ชาวต่างชาติที่สอนศาสนาและสอนภาษา) ในโบสถ์

เมื่อแยกพิจารณาตามแต่ละชั้นปีการศึกษา พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ใช้ช่องทางที่ 2 คือ สื่อออนไลน์ Youtube เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นลำดับแรก ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะใช้ช่องทางที่ 3 คือ สื่อออนไลน์ Website เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการฟังภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นลำดับแรก

5.1.3 ทักษะการอ่าน

ค่าเฉลี่ยความถี่ของช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองที่นักศึกษาทั้ง 4 ปีใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของตนเอง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้ คือ ตั้งค่าโปรแกรมโทรศัพท์/คอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก มากเป็นลำดับแรก รองลงมา ได้แก่ การอ่านป้าย/ประกาศ/โฆษณาภาษาอังกฤษ การอ่านรายการอาหารภาษาอังกฤษ การอ่านข่าวภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ การอ่าน blog/forum

ช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การอ่านข่าวภาษาอังกฤษจากสื่อสิ่งพิมพ์ การเปิดพจนานุกรม การอ่านอีเมล/จดหมายภาษาอังกฤษ และคำย่อภาษาอังกฤษ ส่วนช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับน้อย คือ การเรียนพิเศษ

เมื่อแยกพิจารณาตามแต่ละชั้นปีการศึกษาตามตารางที่ 8 พบว่านักศึกษาทั้งสี่ชั้นปี ใช้ช่องทางที่ 5 คือ ตั้งค่าโปรแกรมโทรศัพท์/คอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นลำดับแรก

5.1.4 ทักษะการเขียน

ค่าเฉลี่ยความถี่ของช่องทางการเรียนรู้ด้วยตนเองที่นักศึกษาทั้ง 4 ปีใช้ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของตนเอง พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เลือกใช้ การเขียนข้อความโต้ตอบภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม chat ออนไลน์ และการใช้ website สำหรับแปลภาษา อยู่ในระดับมาก มากเป็นสองลำดับแรก

ช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การใช้ grammar checker software การเขียนข้อความโต้ตอบภาษาอังกฤษผ่าน email การเขียน SMS การใช้ website การเขียนบันทึกประจำวัน (diary) เป็นภาษาอังกฤษ และการเขียน blog เป็นภาษาอังกฤษ ส่วนช่องทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาใช้อยู่ในระดับน้อย ได้แก่ คำย่อภาษาอังกฤษ และการเรียนพิเศษ

เมื่อแยกพิจารณาตามแต่ละชั้นปีการศึกษา พบว่านักศึกษาทั้งสี่ชั้นปี ใช้การเขียนข้อความโต้ตอบภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม chat ออนไลน์ และ website สำหรับแปลภาษา เป็นช่องทางการเรียนรู้ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก มากที่สุดเป็นสองลำดับแรก

นอกจากนี้ ยังสามารถสังเกตเห็นได้ว่า การเรียนรู้ผ่านช่องทางต่างๆ ของทุกทักษะ ส่วนใหญ่นักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จะมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ 2

5.2 การอภิปรายผลการศึกษา

คณะผู้วิจัยแบ่งหัวข้อการอภิปรายผลออกเป็น 2 ประเด็น คือ ความสำคัญของแต่ละทักษะที่นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่องทางแต่ละช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้เพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองในแต่ละทักษะ

5.2.1 ความสำคัญของแต่ละทักษะที่นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษานักศึกษาชั้นปี 4 พบว่านักศึกษาทุกชั้นปี เลือกให้ความสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเองกับทักษะอ่านมากที่สุด เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีลักษณะเป็น passive สามารถฝึกฝนและเรียนรู้ได้ง่ายที่สุด เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญในการเรียนรู้ด้วยตนเองในค่าเฉลี่ยรองลงมา กลับพบว่ามีความแตกต่างในแต่ละชั้นปีการศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะให้ความสำคัญกับทักษะพูดเป็นลำดับรอง ในขณะที่นักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะให้ความสำคัญกับทักษะเขียน ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 จะให้ความสำคัญกับทักษะการฟัง ความเป็นไปได้ของผลการศึกษานี้ อาจสัมพันธ์กับวิชาที่เรียนในแต่ละชั้นปี แผนการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จะเน้นทักษะฟังพูด ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จะเน้นทักษะการเขียน จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาเห็นข้อผิดพลาดและจุดอ่อนของความรู้ที่มีอยู่ในตัวเอง (Tough, 1979) จึงประสงค์จะเร่งพัฒนาด้วยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และ 4 ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จึงพบว่าตนเองพบว่าทักษะการฟังหลากหลายสำเนียงของภาษาอังกฤษ ในยุคที่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาของโลก (World Englishes) เป็นอุปสรรคสำหรับนักศึกษากลุ่มดังกล่าว เป็นไปได้ว่านักศึกษากลุ่มปี 3 และ 4 เลือกให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ทักษะการฟังด้วยตนเองมากเป็นลำดับที่สอง

5.2.2 ช่องทางแต่ละช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้เพื่อเรียนรู้ด้วยตนเองในแต่ละทักษะ

เมื่อเปรียบเทียบผลการศึกษานักศึกษาแต่ละช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้เพื่อพัฒนาทักษะทั้งสี่ เป็นไปในแนวทางที่สอดคล้องกันทั้งหมด และสอดคล้องกับผลการศึกษาที่ผ่านมา (อาทิตยา เวียงนิล และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์, 2555) คือ นักศึกษาเลือกใช้ช่องทางที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ตมากที่สุด ดังที่ผลศึกษานี้ปรากฏเช่นกัน ช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุดกับทักษะการฟัง คือ สื่อออนไลน์ Youtube สื่อออนไลน์ Website และสื่อออนไลน์ Application Software/Software ช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุดกับทักษะการพูด คือ สื่อออนไลน์ Youtube และสื่อออนไลน์ Website ช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุดกับทักษะการอ่าน คือ การตั้งค่าโปรแกรมโทรศัพท์/คอมพิวเตอร์เป็นภาษาอังกฤษ ช่องทางที่นักศึกษาเลือกใช้มากที่สุดกับทักษะการเขียน คือ การเขียนข้อความโต้ตอบภาษาอังกฤษผ่านโปรแกรม chat ออนไลน์ และการใช้ website สำหรับแปลภาษา

คณะผู้วิจัยเห็นว่า ช่องทางที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต เป็นช่องทางที่สะดวกในการเข้าถึง (reachable) เนื่องจากมักจะเป็นองค์ประกอบที่ปรากฏในโทรศัพท์จำพวก smartphone และประหยัด (economical) ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม อีกทั้งยังสามารถใช้สิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และฝึกฝนภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้ โดยไม่มีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาการใช้งาน อีกทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ผ่านช่องทางอินเทอร์เน็ตน่าจะเกิดประสิทธิผลในการพัฒนาภาษาอังกฤษได้สูงสุด

ผลการวิจัยที่ปรากฏเช่นนี้ คณะผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นและขอเสนอแนะที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาทิตยา เวียงนิล และปัญชลี วาสนสมสิทธิ์ (2555) ว่า ในฐานะอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะสนับสนุน

ให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน โดยบูรณาการช่องทางต่างๆ ที่สัมพันธ์กับอินเทอร์เน็ต ให้เข้ากับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียน